

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Павленко Віри Сергіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII

м. К и ї в
16 липня 2018 року
№ 1-уп(II)/2018

Справа № 3-185/2018(1776/18)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича – доповідача,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Павленко Віри Сергіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Павленко Віра Сергіївна звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 22 Конституції України (є неконституційним), підпункт 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76).

Стверджуючи про невідповідність Конституції України Закону № 76 у частині внесення змін до статті 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723), суб’єкт права на конституційну скаргу фактично оспорує конституційність підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону № 76, за яким текст статті 37¹ Закону № 3723 викладено у такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Автор клопотання вважає, що підпунктом 3 пункту 11 розділу I Закону № 76 звужено зміст та обсяг існуючих прав і свобод державних службовців в аспекті перерахунку призначених їм пенсій.

2. Вирішуючи питання про закриття конституційного провадження у справі, Другий сенат Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів

(їх окремих положень) (частина перша статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Відповідно до підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) Закон № 3723, крім його статті 37, що застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10, 12 розділу XI Закону № 889, втратив чинність, у зв'язку з чим підпункт 3 пункту 11 розділу I Закону № 76 також втратив чинність. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі (пункт 5 статті 62).

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, аргументуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 76, Павленко В.С. посилається на статтю 22 Конституції України, однак не вказує, яке саме її конституційне право було порушено внаслідок застосування цих положень. Оскільки стаття 22 Конституції України визначає гарантії реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина, то вона не може бути самостійним аргументом для

обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю Конституційним Судом України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 55, 62, 63, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Павленко Віри Сергіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –

неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**